

31992L0035

10.6.1992

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 157/19

**NÕUKOGU DIREKTIIV 92/35/EMÜ,
29. aprill 1992,
milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades, et:

nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiviga 90/426/EMÜ (hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomateravishoiunõuete kohta) ⁽⁴⁾ püütakse liberaliseerida hobuslaste liikumist ühenduse territooriumil; kõnealuse direktiivi artikli 5 lõike 4 alusel tuleb hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjade ja tõrjemeetmete ühtlustamiseks võtta ühenduse meetmed;

sellised meetmed võimaldavad tagada põllumajandussektori ratsionaalse arengu ja aidata ühenduses kaasa loomade tervise kaitsmisele;

kõnealuse haiguse puhkemine võib omandada kiirelt episootilise haiguse mõõtmed ning tuua kaasa suremuse ja häired, mis võivad oluliselt vähendada loomakasvatuse tasuvust;

kontrollimeetmeid tuleb võtta kohe, kui kahtlustatakse haiguse esinemist, ning kohe, kui kahtlus kinnitust leiab, tuleb rakendada viivitamatuid ja tõhusaid meetmeid, et tagada ühenduses loomade tervise kaitse;

võetavate meetmete eesmärk peab olema tõkestada hobuste Aafrika katku levikut; tuleb rangelt kontrollida selliste loomade liikumist, mis võivad nakkust levitada, ning nakatunud ettevõtetes tuleb hävitada putukad;

tuleb määrata kindlaks tingimused, mille alusel loomi võib hobuste Aafrika katku vastu vaksineerida, ning sellist vaksineerimist reguleerivad eeskirjad;

haiguse tõhusama kontrollimise tagamiseks tuleks kehtestada ohustatud tsoon ja järelevalvetsoon, võttes arvesse geograafilisi, halduslikke, ökoloogilisi ja epizootoloogilisi tegureid;

haiguse leviku tõkestamiseks on oluline viia läbi põhjalik epizootoloogiline uurimine;

nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ (veterinaariaalaste kulutuste kohta) ⁽⁵⁾ artiklit 3 kohaldatakse hobuste Aafrika katku puhkemise korral,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kohaldatakse vajaduse korral direktiivi 90/426/EMÜ artiklis 2 esitatud mõisteid.

“Ettevõte” tähendab siiski direktiivis 90/426/EMÜ määratletud ettevõtet ja looduskaitsealasid, kus hobuslased elavad vabalt.

Lisaks sellele kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *omanik* või *loomapidaja* — üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut, kelle omandisse hobuslased kuuluvad või kelle ülesandeks on nende pidamine rahalise tasu eest või ilma;
- b) *vektor* — putukas liigist *Culicoides imicola* või mõni muu *Culicidae* sugukonda kuuluv putukas, mis võib levitada hobuste Aafrika katku ja mida on võimalik identifitseerida artiklis 19 sätestatud korras pärast veterinaaria teaduskomitee arvamuse saamist;
- c) *kinnitus* — pädeva asutuse laboritulemustel põhinev kinnitus hobuste Aafrika katku esinemise kohta; taudi korral võib pädev asutus kinnitada haiguse esinemist ka kliiniliste ja/või epidemioloogiliste tulemuste põhjal;
- d) *pädev asutus* — liikmesriigi keskasutus, mis vastutab veterinaarkontrolli tegemise eest, või veterinaarasutus, kellele see vastutus on delegeeritud;
- e) *riiklik veterinaararst* — pädeva asutuse poolt määratud veterinaararst.

⁽¹⁾ EÜT C 312, 3.12.1991, lk 12.

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 10. aprillil 1992 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Arvamus on esitatud 29. aprillil 1992 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 92/130/EMÜ (EÜT L 47, 22.2.1992, lk 26).

⁽⁵⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3763/91 (EÜT L 356, 24.12.1991, lk 1).

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et hobuste Aafrika katku esinemisest või esinemise kahtlusest tuleb kohustuslikus korras viivitamata teatada pädevale asutusele.

Artikkel 4

1. Kui ettevõttes on üks või mitu hobuslast, kelle puhul kahtlustatakse nakatumist hobuste Aafrika katku, tagavad liikmesriigid, et riiklik veterinaararst algatab kõnealuse haiguse esinemise kinditamiseks või välistamiseks viivitamata ametliku uurimise.

2. Alates nakatumiskahtlusest teatamisest on riikliku veterinaararsti ülesanne:

- a) lasta panna taudikahtlane ettevõtte ametliku järelevalve alla;
- b) algatada:
 - i) hobuslaste liikide ametlik loendus, mille käigus märgitakse iga liigi puhul juba surnud, nakatunud või nakatumisohuga hobuslaste arv, ning kõnealuse loenduse ajakohastamine, et võtta arvesse nakkusekahtluse esinemise ajal sündinud või surnud hobuslasi; loendusel saadav teave tuleb esitada taotuse korral ja seda võib iga inspekteerimise käigus kontrollida;
 - ii) loendus kohtadest, mis võivad hõlbustada vektori ellujäämist või pakuvad sellele elukeskkonda, ning asjakohaste meetmete võtmine putukate hävitamiseks sellistes kohtades;
 - iii) episotoloogiline uurimine vastavalt artiklile 7;
- c) külastada regulaarselt ettevõtet/ettevõtteid ning:
 - i) kontrollida kõiki seal peetavaid hobuslasi;
 - ii) taudikahtlased või surnud loomad üksikasjalikult kliiniliselt läbi vaadata või lahata ning võtta laboriuuringuteks vajalikke proove;
- d) tagada, et:
 - i) kõiki ettevõtte(h)te hobuslasi hoitakse nende eluruumides või muudes vektori eest kaitstud kohtades;
 - ii) hobuslaste liikumine ettevõtte(h)tesse või ettevõtte(h)test on keelatud;
 - iii) hobuslaste eluasemeks olevates hoonetes ja nende ümber rakendatakse putukate hävitamiseks sobivaid meetmeid;
 - iv) ettevõttes surnud hobuslaste rümbad hävitatakse, kõrvaldatakse, põletatakse või maetakse vastavalt nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiivile 90/667/EMÜ,

millega nähakse ette veterinaareeskirjad loomsete jäätmete kõrvaldamise, ümbertöötamise ja turuleviimise ning haigustekitajate vältimise kohta loomset päritolu või kalast valmistatud loomasöötades ning muudetakse direktiivi 90/425/EMÜ (¹).

3. Kuni lõikes 2 osutatud ametlike meetmete kasutuselevõtmiseni võtab taudikahtlaste loomade omanik või pidaja kõik ettevaatusabinõud, et tagada lõike 2 punkti d järgimine.

4. Pädev asutus võib kohaldada lõikega 2 ettenähtud meetmeid teiste ettevõtete suhtes, kui nende asukoht, geograafiline asend või kokkupuude taudikahtlase ettevõttega annab põhjust kahtlustada võimalikku saastumist.

5. Lisaks lõike 2 sätetele võib looduskaitsealadel vabalt elavate hobuslaste jaoks teha artiklis 19 nimetatud korras erisätteid.

6. Käesoleva artikliga hõlmatud meetmete võtmine lõpetatakse ametlikult üksnes juhul, kui pädev asutus ei kahtlusta enam hobuste Aafrika katku esinemist.

Artikkel 5

Loomi võib hobuste Aafrika katku vastu vaksineerida üksnes vastavalt käesoleva direktiivi sätetele.

Artikkel 6

1. Kui hobuste Aafrika katku esinemine saab ametliku kinnituse, on riikliku veterinaararsti ülesanne:

- a) alustada ametliku kontrolli all viivitamata nakatunud ettevõttes asuvate nakatunud või hobuste Aafrika katku sümptomitega hobuslaste tapmist;
- b) korraldada eespool nimetatud hobuslaste hävitamine, kõrvaldamine, põletamine või matmine vastavalt direktiivile 90/667/EMÜ, ja/või
- c) laiendada artiklis 4 sätestatud meetmeid nakatunud ettevõtte(e)test 20 km raadiuses (ohustatud tsoonis) asuvatele ettevõttele;
- d) alustada punktis c sätestatud tsoonis kõikide hobuslaste süstemaatilist vaksineerimist, kasutades pädeva asutuse poolt heakskiidetud vaktsiini, ning märgistada kõnealused loomad artiklis 19 sätestatud korras heakskiidetud meetodil selge ja kustutamatu tähisega. Pädev asutus võib vaksineerimise nõuetest episotoloogiliste, meteoroloogiliste, geograafiliste või klimatoloogiliste asjaolude põhjal siiski loobuda. Pädev asutus teavitab sellest komisjoni;
- e) viia läbi episotoloogiline uurimine vastavalt artiklile 7.

(¹) EÜT L 363, 27.12.1990, lk 51.

2. Pädev asutus võib laiendada lõikega 1 ettenähtud meetmeid väljapoole kõnealuse lõike punktis c osutatud tsooni, kui on põhjust kahtlustada hobuste Aafrika katku levimist, võttes arvesse geograafilist, ökoloogilist või meteoroloogilist olukorda või loomade liikumist ettevõttesse või ettevõttest, kus haiguse esinemist on kinnitatud. Pädev asutus teavitab sellest vastavalt komisjoni.

3. Kui lõikes 1 nimetatud tsoon asub rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil, teevad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused kõnealuse tsooni määramisel koostööd. Vajaduse korral määratletakse kõnealune tsoon artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 7

1. Episotoloogilisel uurimisel määratakse kindlaks:

- aeg, mille jooksul hobuste Aafrika katk on võinud ettevõttes esineda,
- ettevõttes esineva hobuste Aafrika katku võimalik päritolu ja muud selliseid hobuslasi pidavad ettevõtted, mis võivad nakatuda või saastuda samast allikast,
- vektorite esinemine ja levimus,
- hobuslaste liikumine asjaomastesse ettevõtetesse või asjaomastest ettevõtetest ning seal kõrvaldatud hobuslaste rümbad.

2. Kõikide hobuste Aafrika katku võimalikult kiireks likvideerimiseks vajalike meetmete täielikuks kooskõlastamiseks ja episotoloogilise uurimise läbiviimiseks kehtestatakse kriisikeskus.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul vastu riiklikke kriisikeskusi ja ühenduse kriisikeskusi käsitlevad üldeeskirjad.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus kehtestab lisaks artiklis 6 osutatud meetmetele ohustatud tsooni ja järelevalvetsooni. Kõnealuste tsoonide kehtestamisel võetakse arvesse hobuste Aafrika katkuga seotud geograafilisi, halduslikke, ökoloogilisi ja episotoloogilisi tegureid ning kontrollstruktuure.

2. a) Ohustatud tsoon moodustatakse ühenduse territooriumi osast, mille raadius on vähemalt 100 km kogu nakatunud ettevõtte ümber.
- b) Järelevalvetsoon moodustatakse ühenduse territooriumi osast, mis ulatub vähemalt 50 km väljapoole ohustatud tsooni ning kus viimase 12 kuu jooksul ei ole loomi süstemaatiliselt vaktsineeritud.
- c) Kui kõnealused tsoonid asuvad mitme liikmesriigi territooriumil, teevad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused punktides a ja b nimetatud tsoonide määramisel koostööd. Vajaduse korral määratletakse ohustatud tsoon ja järelevalvetsoon siiski artiklis 19 sätestatud korras.

3. Liikmesriigi nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral võidakse artiklis 19 sätestatud korras teha otsus muuta lõikes 2 määratletud tsoonide piiritlemist, võttes arvesse:

- nende geograafilist asendit ja ökoloogilisi tegureid,
- meteoroloogilisi tingimusi,
- vektorite esinemist ja levimust,
- artikli 7 kohaselt läbiviidud episotoloogilise uurimise tulemusi,
- laboriuuringute tulemusi,
- kontrollimeetmete, eriti putukatõrjemeetmete kohaldamist.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid tagavad, et ohustatud tsoonis kohaldatakse järgmisi meetmeid:

- a) tehakse kindlaks kõik asjaomases tsoonis asuvad ettevõtted;
- b) riiklik veterinaararst:
- külastab regulaarselt kõiki hobuslasi pidavaid ettevõtteid,
 - sooritab kõnealuste hobuslaste kliinilise läbivaatuse ning võtab vajaduse korral laboriuuringuteks proove; külastused ja leiud tuleb registreerida;
- c) hobuslased lahkuvad ettevõtetest, kus neid peetakse, üksnes transportimiseks ametliku järelevalve all otse kõnealuses tsoonis asuvasse tapamajja hädatapmiseks või, juhul kui kõnealuses tsoonis tapamaja puudub, järelevalvetsoonis asuvasse pädeva asutuse poolt nimetatud tapamajja.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud meetmetele võib artiklis 19 sätestatud korras teha otsuse vaktsineerida hobuslasi hobuste Aafrika katku vastu süstemaatiliselt ja identifitseerida nad ohustatud tsoonis.

Artikkel 10

Liikmesriigid tagavad, et:

1. artikli 9 lõikega 1 ettenähtud meetmeid kohaldatakse järelevalvetsoonis. Kui järelevalvetsoonis tapamaja puudub, võib hobuslased siiski tappa ohustatud tsoonis asuvas pädeva asutuse poolt nimetatud tapamajas;
2. järelevalvetsoonis on loomade hobuste Aafrika katku vastu vaktsineerimine keelatud.

Artikkel 11

Artiklitega 6, 8, 9 ja 10 ettenähtud meetmete kohaldamis- ja kehtivusaeg määratakse kindlaks artiklis 19 sätestatud korras. Kõnealune ajavahemik ei tohi mingil juhul olla lühem kui 12 kuud, kui vaktsineerimine on toimunud vastavalt artikli 6 lõikele 1 ja artikli 9 lõikele 2.

Olenemata artikli 9 lõike 1 punktist c ja artikli 10 lõikest 1:

- a) võib ohustatud tsoonist ja järelevalvetsoonist pärit hobuslasi transportida ametliku järelevalve all ja direktiivi 90/426/EMÜ artikli 5 lõikes 3 sätestatud tingimustel kõnealuse direktiivi artikli 5 lõike 3 punktis d osutatud karantiinitalli;
- b) peab hobuslaste liikumiseks sama staatusega tsoonide piires olema pädeva asutuse poolt järgmiste eeskirjade põhjal antud luba:
 - i) — hobuslasi on eelnevalt ametlikult kontrollitud,
— hobuslased on identifitseeritud ja
— hobuslastega on kaasas ametlik dokument;
 - ii) liikmesriigid peavad kõikidel juhtudel tagama, et hobuslased, keda on viimase 60 päeva jooksul vaktsineeritud, ei tohi lahkuda ettevõttest, kus nad viibisid vaktsineerimise ajal;
 - iii) liikmesriigid teavitavad alalises veterinaar Komitees komisjoni kõnealuses valdkonnas võetud meetmetest.

Artikkel 12

Kui hobuste Aafrika katk on mõnes piirkonnas erakordselt tõsine, võivad asjaomased liikmesriigid võtta artiklis 19 sätestatud korras lisameetmeid.

Artikkel 13

Liikmesriigi tagavad, et pädev asutus võtab kõik vajalikud ja asjakohased meetmed, et kõik ohustatud tsoonis ja järelevalvetsoonis asuvad isikud saaksid täieliku teabe kehtivatest piirangutest ning astuksid kõnealuste meetmete asjakohaseks rakendamiseks vajalikke samme.

Artikkel 14

1. Igas liikmesriigis nimetatakse käesoleva direktiiviga ettenähtud laboriuuringute läbiviimiseks riiklik labor. Kõnealused riiklikud laborid, nende volitused ja ülesanded on loetletud käesoleva direktiivi I lisas.

2. I lisas loetletud siseriiklikud laborid teevad koostööd artiklis 15 nimetatud ühenduse tugilaboriga.

Artikkel 15

Ühenduse tugilabor hobuste Aafrika katku jaoks on nimetatud II lisas. Olenemata otsuse 90/424/EMÜ ja eriti selle artikli 28 sätetest, määratletakse kõnealuse labori funktsioonid ja ülesanded III lisas.

Artikkel 16

Kui see on vajalik käesoleva direktiivi ühtseks kohaldamiseks, võivad komisjoni eksperdid teha koostöös pädevate asutustega kohapealseid kontrollid. Selleks võivad eksperdid kontrollida esindava arvu ettevõtete põhjal, kas pädevad asutused jälgivad käesoleva direktiivi sätetest kinnipidamist. Komisjon teatab liikmesriikidele kontrolli tulemustest.

Liikmesriik, mille territooriumil kontrolli tehakse, annab ekspertidele nende töös kogu vajaliku abi.

Käesoleva artikli rakendamise üldeeskirjad võetakse vastu artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 17

1. Iga liikmesriik koostab situatsiooniplaani, milles täpsustatakse käesolevas direktiivis sätestatud meetmete rakendamine.

Kõnealuse plaaniga tuleks võimaldada juuredpääs vahenditele, seadmetele, töötajatele ja kõikidele haiguse kiireks ja tõhusaks likvideerimiseks vajalikele materjalidele.

2. Lõikes 1 nimetatud plaanide koostamisel kohaldatavad kriteeriumid on sätestatud IV lisas.

Kõnealuste kriteeriumite kohaselt koostatud plaanid esitatakse komisjonile hiljemalt kolm kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjon vaatab plaanid läbi, otsustamaks, kas need võimaldavad saavutada soovitud eesmärged, ning teeb asjaomasele liikmesriigile ettepanekud vajalike muudatuste kohta, et viia plaan kooskõlla teiste liikmesriikide plaanidega.

Komisjon kiidab plaani, mida on vajaduse korral muudetud, heaks artiklis 19 sätestatud korras.

Seejärel võib plaane samas korras olukorra arengu arvessevõtmi- seks muuta või täiendada.

Artikkel 18

Nõukogu muudab käesoleva direktiivi lisasid komisjoni ettepaneku põhjal.

Artikkel 19

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis määratletud korda, suunab otsusega 68/361/EMÜ ⁽¹⁾ asutatud alalise veterinaarkomitee, edaspidi "komitee", eesistuja küsimuse kas omal algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel viivitamata nimetatud komiteele.

2. Komisjoni esindaja esitab komiteele võetavate meetmete eelnõu. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumise kuupäevast ei ole nõukogu otsust teinud, võtab ettepanud meetmed vastu komisjon, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega hääletanud nimetatud meetmete vastu.

Artikkel 20

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 31. detsembril 1992. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 21

Komisjon esitab saadud kogemuste põhjal nõukogule enne 1. oktoobrit 1993 aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja asjakohaste muudatuste kohta.

Artikkel 22

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 29. aprill 1992

Nõukogu nimel

eesistuja

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

I LISA

A. HOBUSTE AAFRIKA KATKU RIIKLIKE LABORITE LOETELU

Belgia	Institut National de Recherche Vétérinaire (INRV), Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek (NIDO), Groeselenbergstraat 99, 1180 Brussel
Taani	Statens Veterinære Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave
Saksamaa	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Straße, 7400 Tübingen
Prantsusmaa	Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, 22, rue Pierre Curie, BP 67, 94703 Maisons Alfort Cedex
Kreeka	Institut de fièvre aphteuse et des maladies exotiques du Centre des Instituts Vétérinaires d'Athènes, Rue Neapoleos 25, KA 15 310 Aghia Paraskevi, Athens
Iirimaa	Central Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Abbotstown, Castleknock, Dublin
Itaalia	Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise, Via Campo Boario, Teramo
Luksemburg	Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 54, Avenue Gaston Diderich, L-Luxembourg
Madalmaad	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad
Portugal	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Estrada de Benfica No 102, Lisboa
Hispaania	Laboratorio de sanidad y producción animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid
Ühendkuningriik	Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU 24 0NF

B. HOBUSTE AAFRIKA KATKU RIIKLIKE LABORITE FUNKTSIOONID JA ÜLESANDED

Hobuste Aafrika katku riiklikud laborid vastutavad liikmesriikide diagnostikalaborites sätestatud standardite ja diagnostikameetodite kooskõlastamise, reaktiivide kasutamise ja vaktsiinide testimise eest. Selleks:

- a) võivad riiklikud laborid toimetada diagnostilisi reaktiive neid soovivatele diagnostikalaboritele;
 - b) kontrollivad siseriiklikud laborid kõnealuses liikmesriigis kasutatavaid diagnostilisi reaktiive;
 - c) korraldavad siseriiklikud laborid regulaarselt võrdluskatseid;
 - d) säilitavad siseriiklikud laborid hobuste Aafrika katku viiruse isolaate kõnealuses liikmesriigis kinnitatud juhtudest;
 - e) tagavad siseriiklikud laborid piirkondlikes diagnostikalaborites saadud positiivsete tulemuste kinnitamise.
-

*II LISA***ÜHENDUSE TUGILABOR**

Laboratorio de sanidad y producción animal,
Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación,
28110 Algete, Madrid — España.

III LISA

HOBUSTE AAFRIKA KATKU ÜHENDUSE TUGILABORI FUNKTSIOONID JA ÜLESANDED

Ühenduse tugilaboril on järgmised funktsioonid ja ülesanded:

1. kooskõlastada komisjoniga konsulteerides liikmesriikides kasutatavaid hobuste Aafrika katku diagnostikameetodeid, eriti:
 - a) liigitada, ladustada ja tarnida hobuste Aafrika katku viirusetüvesid seroloogiliste testide ja antiseerumi valmistamise jaoks;
 - b) tarnida riigi tugilaboritele standardseerumeid ja muid võrdlusreaktiive, et standardida liikmesriikides kasutatavaid teste ja reaktiive;
 - c) moodustada ja hooldada hobuste Aafrika katku viirusetüvede kogu;
 - d) korraldada ühenduse tasandil diagnostikaprotseduuride regulaarseid võrdluskatseid;
 - e) koguda ja kõrvutada andmeid ja teavet ühenduses kasutatavate diagnostikameetodite ja läbiviidud katsete tulemuste kohta;
 - f) iseloomustada hobuste Aafrika katku isolaate olemasolevate kõige kaasaegsemate meetodite abil, et võimaldada mõista paremini hobuste Aafrika katku episitoloogiat;
 - g) jälgida hobuste aafrika katku järelevalve, episitoloogia ja ärahoidmise arengut kogu maailmas;
2. aidata aktiivselt kaasa hobuste Aafrika katku puhangute diagnoosimisel liikmesriikides, uurides diagnoosi kinnituseks, iseloomustamiseks ja episitoloogiliseks uurimiseks talle saadetud viiruse isolaate;
3. hõlbustada laboridiagnostikaekspertide väljaõpet või ümberõpet, pidades silmas diagnostikamenetluste ühtlustamist kogu ühenduses;
4. vahetada rahvusvaheline episootiaameti (IOE) poolt määratud rahvusvahelise hobuste Aafrika katku laboriga vastastikku teavet eriti hobuste Aafrika katku olukorra arengu kohta maailmas.

—

IV LISA

SITUATSIOONIPLAANIDE KRITTEERIUMID

Situatsiooniplaanides tuleb sätestada vähemalt:

1. riiklikul tasandil kriisikeskuse asutamine, mille abil kooskõlastatakse asjaomases liikmesriigis kõiki tõrjemeetmeid;
 2. kohalike tauditõrjakeskuste loetelu koos asjakohaste vahenditega, et kooskõlastada tauditõrjemeetmeid kohalikul tasandil;
 3. üksikasjalik teave tõrjemeetmetesse kaasatud töötajate kohta, nende erialateadmised ja vastutus;
 4. iga kohalik tauditõrjakeskus peab olema suuteline võtma kiirelt ühendust otseselt või kaudselt haiguspuhanguga seotud isikute/organisatsioonidega;
 5. seadmete ja materjali kättesaadavus tauditõrjemeetmete nõuetekohaseks võtmiseks;
 6. üksikasjalik juhend nakkuse või saastumise kahtluse ja sellele kinnituse saamise korral võetavate meetmete kohta, sh kavandatavad meetmed rümpade hävitamiseks;
 7. koolituskavad ja haldusprotseduur asjaomaste erialateadmiste säilitamiseks ja arendamiseks;
 8. diagnostikalaboritel peavad olema vahendid tapajärgse kontrolli, seroloogia, histoloogia jms tegemiseks, ning neis tuleb säilitada kiireks diagnoosimiseks vajalikud oskused (selleks tuleb näha ette kord proovide kiireks transportimiseks);
 9. üksikasjad erakorralise vaktsineerimise vajaduse taastekkimise korral vajamineva hobuste aafrika katku vaktsiini eeldatava koguse kohta;
 10. sätted situatsiooniplaanide rakendamiseks vajaliku õigusvõime tagamiseks.
-